

Goigs a la Verge del Carme

Venerada a la seva parròquia de Lleida

Cantarem amb veu joiosa
vostres goigs, Mare dels cels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Era un núvol blau encara
vostra figura al Carmel,
núvol d'hermosura clara
entre la terra i el cel,
prop d'Elies, lluminosa,
neix la fe en fondes arrels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Puig que sou Filla del Pare,
de l'Esperit temple sant,
del poble de Déu sou Mare
i alba dels temps que vindran,
sou Mare, Filla i Esposa
i Reina de terra i cels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Quan Lleida trenca muralles
i franca als nous temps somriu,
quan celebren esponsalles
la Seu Vella, el pla i el riu,
aixeca aquest temple airosa,
nau al vent de nous anhels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Aquí, princesa i senyora,
acollí els lleidatans,
el fill que lluny brega i plora,
poble i reis, humils i grans;
tots amb vós, Mare ditxosa,
ens trobem lluny de recels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Cent cops desolada i erma,
cent vegades reflloreix;
terra oberta, terra ferma,
el Carmel sempre hi reneix,
prop del Segre, bella rosa,
pa de blat, dolçor de mels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Lliri blanc de gràcia plena,
jardí al cel tothora obert,
sou a l'horta amb Magdalena
i amb Elies al desert;
mostreu-nos, Muntanya airosa,
la faç de Déu sense vels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Terra franca de frontera,
ets venerada a Ponent,
tens l'horta, el conreu i l'era
i el Segre, vena d'argent,
i al Carme hi tens venturosa
porta i vall, camí dels cels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

La Parròquia renovada
nova vida i llum difon
i la imatge venerada
té el més bell somris del món;
mare amable, llum hermosa,
més que la lluna i estels,
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

A la parròquia us veneren
batejats d'estirp reial;
creuen, treballen i esperen
el botiguer i menestral,
gent del dret, sàvia i curosa,
de treball humil o excels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Ja que Lleida al front us posa
cinyell de lluna i estels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Lletra: Antoni Fortuny - Música: Lluís Climent
Goigs premiats al Certamen de l'Acadèmia Mariana de Lleida, any 1998

Airós (Rescobla)

(Tornada) Solemne

(Estrofa) Airós

(a la Tornada)

Can- ta- rem amb veu jo- io- sa vos- tres goigs, Ma- re dels
cels: Ver- ge del Car- me a- mo- ro- sa pro- te- giu vos- tres fi- dels.
E- ra un nú- vol blau en- ca- ra vos- tra fi- gu- ra al Car- mel
nú- vol d'her- mo- su- ra cla- ra en- tre la ter- ra i el cel
prop d'E- li- es llu- mi- no- sa neix la fe en fon- des ar- rels.

Nota històrica

Els carmelites van arribar a Lleida el 1272, i amb ells, la devoció a la Mare de Déu del Carme, titular del convent que bastiren als afores de la ciutat, a l'inici del camí de Corbins. Allí hi va haver la primera imatge de la Mare de Déu del Carme que va conèixer Lleida. Presidia el retaule de pedra de l'altar major de l'església del convent. Era una talla de la primeria del segle XIV, que pertanyia a l'escola del romànic lleidatà. La Verge, dempeus i lluint corona, sostenia el nen sobre el braç esquerre.

Després les malvestats històriques anorrearen el convent i trossejaren l'altar; tanmateix la imatge de la Mare de Déu es va salvar. Més endavant van edificar un convent dintre de la ciutat i l'any 1785 es va consagrar la seva església; la vella imatge tornava a presidir-la, entronitzada en un nínxol damunt la porta principal. També llavors, l'escultor lleidatà Felip Saurí talla la imatge de la Mare de Déu del Carme que presidia el nou altar major. Feia set pams, vestia l'hàbit carmelità amb capa blanca i tenia l'escapulari a la mà dreta, mentre amb l'esquerra sostenia el nen, que portava un ceptre d'argent a la mà.

Aquest és el temple que en el 1815 es va convertir en església parroquial. És l'actual parròquia de la Mare de Déu del Carme, que, saquejada i malmesa el 1936, va veure desaparèixer les imatges antigues, però, un cop reconstruïda i amb una nova imatge de la Mare de Déu, esdevé un símbol de la continuïtat de la devoció carmelitana que s'aferma a Lleida, superant qualsevol entrebanc, dificultat i neguit,

Aquesta edició dels goigs és la vuitena que coneixem dedicats a aquesta advocació. Les tres primeres foren editades entre els anys 1816 i 1840 a la impremta de Bonaventura Corominas; la quarta, el 1845, a la de la viuda Corominas; la quinta, vers el 1872, a la impremta de Llorenç Corominas; la sisena, el 1902, a la de Lluís Abadal; i la setena, el 1954, a la impremta Miró. L'actual, i vuitena, ha estat també impresa a la impremta Miró. El nou text ha estat premiat en el certamen que l'Acadèmia Mariana de Lleida dedicà, el 1997, a la Mare de Déu del Carme, titular d'aquesta parròquia. La música és obra de Lluís Climent, organista de la parròquia del Carme.